

Varuskunnan varaventtiili

Betlehemin
rauhantuli juhlistaa
itsenäisyyspäivää

► sivu 2

Ilo ja hartaus
mahtuvat
samaa joulun

► sivut 6-7

Mainosmies on
tapakristityn
asialla

► sivu 16

Pääkirjoitus

Niin minä mieleni pahoitin

Varmaan ne homot nyt tunkevat uimahalleissa naisten pukuhuoneisiin, ja miestenkin saunavuoroilla saa varoa. Ihan taatusti seuraavaksi esitetään moniavioisuuden hyväksymistä, ja eläimiinkin saa sekaantua. Viimeinen niiti oli arkkipiispan homomyönteinen lausunto. Niin minä mieleni pahoitin.

Toisessa poterossa ei kestä Raamatulla päähän hakkaamista. Jos Raamatun yhtä osaa luetaan suurennuslasilla, niin miksei lueta kaikkia. Kannustetaanhan siellä vammaisten syrjimiseenkin, mutta siitä ei kukaan puhu mitään. Kansliapäällikkökin ehätti rauhoitteluun, että ei tässä kirkon linjauksia ole mihinkään muutettu. Niin minä mieleni pahoitin.

Minä, minä, minä. Minun kirkkoni. Minä ja mun tunteet. Minua ei kuunnella. Niin minä mieleni pahoitin.

Itse pahoitin mieleni kaikesta tästä sauhuamisesta, ja sitä seuranneesta päiväkausien mittaisesta mediamylläkästä. Siitä, että mitään mieltä ei saa olla, koska aina joku on eri mieltä. Ja kun ollaan eri mieltä, jollekin tulee aina paha mieli. Ja sitten se painaa Sitä nappia ja eroaa kirkosta.

Kuuluuko joku meistä johonkin puolueeseen tai järjestöön, jonka jokaisesta pihahduksesta on samaa mieltä? Onko jollakulla kaveriporukka, jossa jokainen on aatteissaan ja toimissaan liikuttavan yksimielinen? Tilaako joku sellaista sanoma- tai aikakauslehteä, jonka jokaisen pääkirjoituksen voisi allekirjoittaa omanaan? Käsi pystyyn, kuka tunnustaa?

En kerrassaan käsitä tätä kirkkoon liitettyä yksimielisyyden pakkopaitaa. Siedämme erilaisuutta entistä paremmin monessa asiassa, mutta kirkkoon suvaitsevaisuutemme ei ulotu. Emme siedä niitä, jotka eivät siedä samoja asioita kuin minä. Emme myöskään siedä niitä, jotka sietävät liikaa.

Vaikka kirkon ovenraossa kävikin viikonvaihteessa melkoinen huju, meitä on silti vielä yli neljä miljoonaa. En ole koskaan kuvitellut, että kaikkien meidän tarvitsisi olla kaikista asioista samaa mieltä. Minulle riittää, että kirkon perusviesti rakkaudesta ja armosta on ja pysyy. Muu on hienosäätöä ja tulkintaa, joka – kuten nyt on nähty – johtaa pahimmillaan itsekkääseen nipottamiseen ja riidan haastamiseen.

Niin minä mieleni pahoitin.

Marjo Rönnkvist
päätoimittaja

Betlehemin rauhantuli valaisee Harjun portaita

Rauhantuli saapuu Suomeen partiolaisten kuljettamana. Tänä vuonna se tulee ensimmäistä kertaa Jyväskylään asti. Partiolilta tuo tulen Kuokkalan kirkolle, josta Jyväskylän partiolaiset voivat hakea tulta omiin lyhtyihinsä.

KAARINA HEISKANEN teksti
MIKAELA SAVOLAINEN kuva

Rauhaa ei Betlehemissä valitettavasti tällä hetkellä tunneta. Silti siellä palaa ikuinen tuli, josta rauhantuli lähtee liikkeelle joka vuosi ja kiertää partiolaisten myötä Euroopan eri maihin.

Tänä vuonna Betlehemin rauhantuli liekehtii myös Jyväskylässä. Partiolilta tuo sen Kuokkalan kirkolle itsenäisyyspäivänä noin kello 12. Partiolaiset ottavat siitä tulen soitokulkueeseen, joka saapuu Harjun portaille.

– Harjun portaat valaistaan tästä lyhdystä saadulla tulella, kertoo partiotoiminnasta vastaa **Pasi Bom** Jyväskylän seurakunnasta.

Tarkoitus on, että rauhantuli leviää jouluun asti eri puolille Keski-Suomea, muun muassa sairaaloi-

hin, muihin laitoksiin ja julkisiin tilaisuuksiin.

Betlehemin rauhantulen perinne alkoi 1986, kun itävaltalainen yleisradio ORF järjesti ensimmäisen kampanjan osana suurempaa hyväntekeväisyysprojektia. Partiolaiset ovat alusta lähtien kuljettaneet tulen läpi Euroopan ja Pohjois-Amerikkaan. Partiolaiset vievät tulen kirkkoihin, sairaaloihin, vanhainkoteihin ja julkisille paikoille.

Tulta on luovutettu muun muassa paaville, Euroopan parlamentin jäsenille, YK:n joukoille Kosovoon ja WTC:n muistomerkille New Yorkissa.

Suomessa rauhantuli otetaan ensin vastaan Turussa ja jaetaan lyhdystä partiolaisille ja useisiin seurakuntien tapahtumiin. Myös ark-

kipiisalle viedään liekki rauhan viestinä ja joulutervehdyksenä.

Tämän vuoden rauhantuleen liittyvän rauhanviestin on kirjoittanut Oslon rauhan ja ihmisoikeuksien keskuksen johtaja **Kjell Magne Bondevik**.

Hän muistuttaa, että Jeesus, jota myös Rauhantuhtinaaksi kutsutaan, syntyi Betlehemissä. Siksi Betlehemillä ja rauhantulella on suuri symbolinen merkitys. Bondevik huomauttaa, että uskontoa käytetään joskus väärin vahvistamaan selkkauksia. Siksi on tärkeä tuoda yhteen ihmisiä yli uskontorajojen.

– Rauha on yhteinen arvo, joka mainitaan kaikkien suurteen uskontojen pyhissä kirjoituksissa. Jokainen ihminen on luotu Jumalan kuvaksi ja hänellä on loukkaamaton arvo, Bondevik sanoo.

Tapetilla

Saa avautua: kerro kiusalliset joulujuhlamuistosi

KAARINA HEISKANEN teksti
KIRKON KUVAPANKKI
AARNE ORMIO kuva

Koulujen ja päiväkotien sekä erilaisten harrastusryhmien joulujuhlasesonki lähestyy. Joulujuhla aiheuttaa jännitystä sekä lapsille että heidän vanhemmilleen. Lapselle juhla aiheuttaa paineita ja vatsankivytystä. Entä jos ne vuo-

rosanat unohtuvat? Lasten vanhemmille joulujuhlat ovat yhtä tuskaa, kun pitää pidätellä itkua ja muita tunnereaktioita.

Mitä muistat omista joulujuhlistasi päiväkodista tai kouluvuosilta? Tai onko omien lastesi joulujuhla ikimuistoinen?

Pikainen kysely Facebookissa kertoi, että monella on traumaattisia

kokemuksia muun muassa hiusten kanssa. Tukkaa on tullut leikatuksi juuri ennen juhlaa, niin että ryhmälausuntaesitys meni otsa paljaana paistaen, siinä näyttämön etulaidalla seisossa.

Yksi kertoi, että jäi itse käsikirjoittamansa joulunäytelmän loppuksi Joulumuorina keikkumaan keinutuoliin näyttämölle.

– Aplodit alkoivat noin puoli minuuttia keinumisen alun jälkeen. Kiusallista. Opin, että tarinassa pitää olla selkeä alku ja loppu.

Joskus muistinmenetyksellä yllättää. – Kerran esitin Tonttu Tippiä, ja muistin vain ensimmäisen lauseen: ”Tässä tulee Tonttu Tippi!”.

Kerro omat liikuttavimmat, hauskimmat tai traumaattisimmat joulujuhlamuistosi. Voit myös kertoa, miltä tuntuu istua yleisössä, kun oma lapsi laulaa, leikkii tonttuleikkiä tai esiintyy joulukuvaelmassa. Julkaisemme niitä nimettöminä *Henki & elämän* joulunumerossa, joka ilmestyy 18.12. Voit lähettää muisteluikasi joko sähköpostilla jklsrk.tiedotus@evl.fi tai *Henki & elämän* Facebookisivun kautta yksityisviestinä.

Muistankohan minä kaikki vuorosanat, ja missä se enkelin kaapu on? Koulun joulunäytelmä aiheuttaa kutinaa vatsanpohjassa.

Henki & elämä

Kannen kuva: Moni tarvitsee apua armeijan organisaatiomyllerryksessä. Kenttävasti Sauli Keskinen on ollut varusmiesten ja henkilökunnan tukena yli kaksikymmentä vuotta

Kuva: Sami Saarenpää

Perinteinen joulutähti on edelleen joulun suosituimpia kukkia. Viherlandian puutarhuri Annukka Pääkkösen suosikkikukkia jouluna ovat jouluruusu ja kielo. – Pidän valkoisista kukista ja molemmat ovat todella herkkiä sellaisia. Kielon tuoksu talven keskellä on jotain ainutlaatuista, Pääkkönen toteaa.

Pyhän yön kukka on suomalaisten suosikki

Jouluna vaalitaan perinteitä – niin myös joulukukkien valinnassa. Eniten ostetaan yhä joulutähtiä ja hyasintteja, sanoo Viherlandian puutarhuri Annukka Pääkkönen.

SIRPA KOIVISTO
teksti ja kuva

Millaisia joulukukkia Viherlandiassa kasvatetaan?

Viljelemme itse kasvihuoneessamme joulutähtiä. Viljelyssämme on syksyn ensimmäisiksi tähdeksi pienikukkaista lajiketta Princettiaa ja sitten ihan perinteisiä joulutähtiä yksi- ja monilatavaisina valkoisesta perinteiseen punaiseen sekä harvinaisempi kaksivärinen lajike.

Missä vaiheessa joulukukkien kasvatusta alkaa?

Ensimmäiset joulutähtien taimet saapuvat meille heinä-elokuun vaihteessa.

Kuinka helppoa tai vaikeaa on arvioida joulukukkien menekkiä?

Vuodet ovat tietyksi erilaisia, mutta kyllä suurimmat linjat pystymme jo aika hyvin arvioimaan, kun on tietoa useammalta aikaisemmalta vuodelta.

Toki yllätyksiäkin mahtuu joulukukon ja välillä pitää luottaa omaan intuitioon.

Paljonko joulukukkaa myydään?

Joulu on yksi tärkeistä kukkakauden sesongeista, ja kukkia myydään paljon. Kukkia ostetaan eni-

ten juuri joulunaluspäivinä, mutta esimerkiksi meillä erilaisia joulututuksia tehdään jo marraskuun lopulta alkaen ja kukkia voi hankkia kotiin jo joulunodotusaikaa koristamaan. Joulun leikkokukat ja kimput kannattaa hakea sitten vasta hyvin lähellä joulun juhla-aikaa.

Pitävätkö vanhat suosikit, joulutähti ja hyasintti, yhä pintansa?

Kyllä pitävät. Joulu on kuitenkin perinteinen juhla, johon tietyt kukat liittyvät vahvasti. Perinteisten joulutähtien rinnalle on tullut ihania muun muassa juuri näitä pienikukkaisia Princettia-joulutähtiä, joista löytyy uusia värejä. Myös hyasintin tuoksu liitetään vahvasti jouluun.

Mikä tekee kukasta juuri joulukukan? Millaista symboliikkaa niihin liittyy?

On tiettyjä kukkia, jotka mielletään varsinkin meillä Suomessa niin voimakkaasti joulukukiksi, ettei niitä käytetä muulloin kuin jouluna. Tällaisia kasveja ovat muun muassa ritarinkukka eli amaryllis.

Kerro jonkin joulukukan historiaa?

Joulutähti on kotoisin Meksikosta ja siellä se on yhtä tärkeä joulun

elementti kuin suomalaisille joulukuusi. Meksikolaiset uskovat, että joulutähti tuo joka kotiin läpi vuoden kestävää siunausta. Perinnetarina on saanut alkunsa 1800-luvulla, kun pieni Maria-tyttö vei kylän kappeliin Jeesus-vauvalle lahjaksi eteensä pudonneen kukan lehden. Lehti oli tytön kämmenellä kasvanut suureksi, tulipunaiseksi kukaksi. Meksikossa joulutähti tunnetaan ”Pyhän yön kukkana”.

Voiko kehittää hajuttoman hyasintin?

Ja-a, enpä osaa tuohon varmuudella vastata. Jalostamalla saattaisi sokin tuki onnistua. Tosin nykyisin moni väittää, että hyasinttiin ei tuoksu samalta enää kuin ennen, ei niin voimakkaalta. Liekö syynä sitten tämä tuoksujen runsaus maailmassa ja eräänlainen ”turtuminen”.

Sinisen hyasintin tuoksu on mielestäni voimakkain ja vaaleampien värien tuoksu hieman miedempi.

Mitkä ovat yleisimmät joulukukkien hoitovirheet?

Uskoisin, että liika kastelu. Muun muassa sipulikukat venyvät paljosta vedestä ja joulutähden juuristokkaan ei siedä liiallista märkyyttä.

On tuki kasveja, jotka vaativat runsaammin vettä ja tällaiset pitäisi tunnistaa joukosta. Esimerkiksi atsalea vaatii reilumpaa kastelua.

Saako muovikukalla hyvän joulutunnelman?

Nykyisin valmistettavat erilaiset silkkikukat ovat laadukkaasti valmistettuja ja erittäin aidon näköisiä, joten kyllä niilläkin joulutunnelman aikaan saa. Ja nehan ovat hyvä vaihtoehto esimerkiksi allergiseen kotiin tai vaikkapa hoitokodeissa tai sairaalassa jouluaan viettäville läheisille, varsinkin jos osastolle ei saa aitoja kukkia viedä.

Onko sinulla tunneperäistä suhdetta johonkin kukkaan?

Muun muassa leikkotulppaanit ovat minulle rakkaita. Niitä aseteltiin lapsuuden kodissa maljakkoon katajan oksien sekaan ja niitä viedään myös haudoille jouluna.

Mitkä asiat tekevät sinulle joulun?

Tutut, osin lapsuuden kodista perityt asiat, jotka ovat seuranneet oman perheenikin jouluun. Jouluun valmistautuminen tekee joulun.

Valintoja seurakunnan virkoihin

Kirkkoneuvosto esittää Säynätsalon aluekappalaiseksi **Osmo Väättäistä**. Seurakuntapastoriksi Huh-tasuolle esitetään **Annemari Siistosta**, Tikkakoskelle **Ville von Grossia** ja Vaajakoskelle **Laura Laitista**. Säynätsalon aluekappalaisen valinta menee vielä kirkkovaltuuston päätettäväksi, seurakuntapastoreille viranhoidomääräyksen antaa tuomiokapituli.

Tietohallintopäälliköksi kirkkoneuvosto valitsi **Jouni Lahtisen** ja tiedottajaksi äänestyksen jälkeen **Petri Kanasen**.

Kirkkovaltuusto päättää virkojen lakkautuksista

Vuonna 2011 tehtyjen päätösten mukaisesti kirkkoneuvosto esittää lakkautettavaksi kaksi seurakuntapastorin, B-kanttorin, diakonin, neljä toimistosihteerin virkaa sekä puhelinvaihteenhoitajan, kaksi seurakuntamestarin ja yhden seurakuntaemännän viran.

Monta työsuhteista virkaa jätetään myös täyttämättä. Virat ovat 11 lastenhojaajaa, kolme vahtimestari-siivojaa, vahtimestari-talonmies, vahtimestari-emäntä, emäntä-suntio sekä Lähimmäisen Kammarin isännän virka.

Ketään ei irtisanota. Muutokset toteutetaan eläköitymisten, tehtävien uudelleen järjestelyjen sekä muun luonnollisen poistuman kautta. Osa lakkautetuista viroista on osa-aikaisia.

Keskusseurakuntatalo kokonaan kiinni

Keskusseurakuntatalo Yliopistonkadulla on ollut kokonaan suljettuna lokakuun alusta lähtien. Kiinteistöstä ei voi enää varata tiloja tapahtumia tai toimintaa varten. Keskusseurakuntataloon pyritään remontoimaan tilat seurakunnan työntekijöille. Mikäli hanke etenee alustavien suunnitelmien mukaan talon saneeraus alkaa 2016. Peruskorjatut ja laajennetut toimisto- ja kokoontumistilat ovat Jyväskylän seurakunnan käytössä 2017.

Joulukylä Jyväskylä kertoo joulun menovinkit

Joulukylä Jyväskylä on tapahtumasivusto, jonne on koottu teemottain Jyväskylän seudun joulunajan tapahtumia, muun muassa joulumyyjäiset, Kauneimmat joululaulut, konsertit ja muut musiikkitaapahtumat, joulutorit sekä jumalanpalvelukset ja jouluhartaudet. Lisäksi Tontun tietopankissa on paljon hyödyllistä tietoa joulunajan aukioloajoista sekä joulukeräyksistä.

Joulukylä Jyväskylä -sivun osoite on <http://visit.jyvaskyla.fi/joulu>.

Jouluapua voi lahjoittaa seitsemään keräyspataan

Jyväskylän seurakunnan diakonia ja Tourulan Rotaryt tekevät yhteistyötä Pelastusarmeijan Joulupata-keräyksen kanssa. Keräys kaipaa vapaaehtoisia patavahteja

KAARINA HEISKANEN teksti
PELASTUSARMEIJA kuva

Perinteiset joulupadat ilmestyvät katukuvaan ja kauppakeskuksiin joulukuun puolivälissä. Jyväskylän seurakunnan diakonia tekee ensimmäistä kertaa keräysyhteistyötä Pelastusarmeijan Joulupata-keräyksen kanssa.

– Aloite tuli seurakunnan diakonialta. Meillä on hyviä kokemuksia yhteistyöstä Inkoon seurakunnan kanssa, kertoo Pelastusarmeijan varainhankinnasta valtakunnallisesti vastaava **Osmo Halonen**.

Keräys alkaa maanantaina 15.12. ja päättyy aatonaattona eli tiistaina 23.12. Jaksolle osuvana sunnuntaina keräystä ei ole.

Viime jouluna Joulupatojen tuotto oli Jyväskylässä 44 000 euroa. Nyt patoja on enemmän ja keräysaika on pitempi, joten Halonen uskoo, että 60 000 euron raja menee rikki.

Vapaaehtoisten patavahtien työvuoro kestää kaksi tuntia kerrallaan ja suurin osa padoista on kauppakeskusten sisätiloissa.

– Pääkaupunkiseudulla muutamia firmat ovat antaneet työntekijöidensä toimia patavahteina työajalla. Firmat ovat saaneet tuoda padan viereen oman mainosstandinsä, Halonen vinkkaa.

Jyväskylän seurakunnan diakonian työalasihteeri **Heini Lekander** toteaa, että Joulupata-keräys on luonteva yhteistyökumppani seurakunnan diakonialle.

– Pelastusarmeijalla on valmis systeemi avun antamiseen ja avustustavaroiden lajitteluun ja käsittelyyn. Joulupata-keräys on perinteinen ja luotettava. Lisäksi diakonian osalta Pelastusarmeija on sopiva yhteistyökumppani, koska kyseessä on kristinuskosta innoituksensa saava järjestö.

Lekander huomauttaa, että avun tarvetta on ympärivuotisesti.

– Joululahjaksi moni kaipaisi tavarain sijasta käytännön apua tai vaikka lahjakortin ruoka- tai vaatekauppaan.

Rahalahjoitusten lisäksi Joulupadalle voi tuoda uusia tai käytettyjä hyväkuntoisia ja puhtaita vaatteita, pelejä ja leluja. Myös sukat, lapaset ja pipot ovat kysytyä tavaraa.

– Tavaralahjoitukset jaotellaan padalla kahteen pinnoon. Uudet tavarat sekä hyväkuntoiset käytetyt lasten vaatteet ja pelit viedään Pelastusarmeijan tiloihin Ilmarisenkadulle lahjahuoneeseen. Muut viedään kirpputorille ja mynnin tuotto käytetään Pelastusarmeijan avustustoimintaan, Halonen kertoo.

Pelastusarmeijan lahjahuone

on avoinna samoina päivinä kuin keräyskin, siis 15.–23.12., päivittäin klo 10–17. Tarjolla on kahvia, teetä ja joulumusiikkia. Paikalle voi piipahtaa kuka tahansa, mutta lahjoja on jaossa vain niitä oikeasti tarvitseville.

Apu menee perille, ja moni keran elämässään apua saanut on halunnut laittaa hyvän kiertämään.

– Ulkomaalaistaustainen rouva ja hänen lapsensa kertoivat patavahdille, kuinka he olivat saaneet Pelastusarmeijalta apua heti Suomeen tultuaan. Nyt he puolestaan haluavat auttaa.

Joulupadat ovat Seppälän, Palokan ja Keljon K-citymarketeissa, Kävelykadulla Sokoksen kulmalla, Minimanissa sekä Seppälän ja Keljon Prismassa.

Jyväskylän seurakunnan valvomat Joulupadat ovat Minimanissa ja Seppälän Prismassa. Ne kaipaavat seurakunnan vapaaehtoisia patavahteja.

Rotaryt puolestaan huolehtivat Palokan K-citymarketin padasta. Muut neljä pataa ovat Pelastusarmeijan kerääjien vastuulla.

Joulupadat ilmestyivät Helsingin kaduille ensimmäisen kerran 1900-luvun alussa. San Franciscosta vuonna 1891 lähtenyt tapa kerätä rahaa vähävaraisille on va-

Ensimmäiset Joulupadat ilmestyivät noin sata vuotta sitten Helsinkiin. Rautatieasema on hyvä patapaikka. Jyväskylässä patoja on seitsemän.

kiinnostanut paikkansa Suomessa. Monelle meistä ei joulu tule, ennen kuin on käynyt laittamassa joululahjansa pataan tai koonnut tavaralahjoituksen joulupadan alla olevaan koriin.

Joulupatoja oli viime vuonna runsaat 120. Keräyksen tuotto oli noin 900 000 euroa.

▶ Pelastusarmeijan Joulupata seitsemässä keräyspaikassa 15.–23.12. klo 11–19. Ilmoittaudu patavahdiksi Suurella sydämellä -vapaaehtoistyön sivuston kautta tai osmo.halonen@pelastusarmeija.fi tai 040 516 5060. Työvuoro on kaksi tuntia.

Hengissä

Evankeliumi Luuk. 17:20-24

Kun fariseukset kysyivät Jeesukselta, milloin Jumalan valtakunta tulee, hän vastasi: "Ei Jumalan valtakunta tule niin, että sen tulemistä voidaan tarkkailla. Eikä voida sanoa: 'Se on täällä', tai: 'Se on tuolla.' Katsokaa: Jumalan valtakunta on teidän keskellänne."

Opetuslapsilleen hän sanoi: "Tulee aika, jolloin te toivotte näkeväne edes yhden Ihmisen Pojan päivän mutta ette saa nähdä. Teille sanotaan silloin: 'Hän on tuolla', ja: 'Hän on täällä', mutta älkää lähtekö minnekään, älkää juosko perässä. Sillä niin kuin salama välähtää ja valaisee taivaan äärestä ääreen, niin on Ihmisen Poika oleva ilmestymisensä päivänä."

Evankelisissa kristikunnassa toisen adventtisunnuntain aiheena on Kristuksen tuleminen kunniansaan aikojen lopulla.

Seurakunnan tulee kärsivällisesti kilvoitellen odottaa Kristuksen tuloa. Keskelle hättää ja syyllisyyttä seurakunta on saanut lupauksen pelastuksen ajasta. Tämä lupaus täyttää sen toivolla ja ilolla.

Lopettakaa ihmisten pelottelu

Adventtina odotetaan kahdenlaista Jeesusta. Toisen adventtisunnuntain Jeesus ei ole söpö vauveli seimessä. Vaan... kuka? Toisena adventtisunnuntain odotuksen luonne tosiaan muuttuu. Jeesus on Kuningasten Kuningas, joka tulee takaisin aikojen lopulla. Meitä muistutetaan ennen kaikkea siitä, että meidän kristittyjen lupallinen odotus huipentuu sitten aikaan Jeesuksen paluuseen.

Jeesuksen toinen tulemus on kuin salaman välähdys. Mitä se päivä meille merkitsee? Mitä silloin tapahtuu?

Jeesuksen toinen tulemus tarkoittaa sitä, että Jumala luo uuden taivaan ja maan. Jeesus ei ole tuhon lähettiläs – hän on se sama eksyneiden ja hyljeksittyjen ystävä, joka oli jo ensimmäisellä vierailullaan. Pahan valta kukistuu ja uusi aika koittaa.

Pitääkö sitä päivää stressata? Ei missään nimessä! Kristittyinä meidän tulisi iloiten odottaa sitä päivää. **Lutherkin** puhui "rakkaasta viimeisestä päivästä." Elämää ei saa jättää odotellessa elämäntä, vaan päivävastoin – jokainen päivä tulee hyvässä

mielessä yrittää elää siten, kuin se olisi viimeinen.

Lyhtypylväistä löytyy tarroja "Jeesus tulee, oletko valmis". Miten voi olla valmis? Mihin pitää olla valmis?

Jeesus sanoo evankeliumissa, että "Jumalan valtakunta on teidän keskellänne." Se velvoittaa elämään rakkauden kaksoskäskyn mukaisesti. Kun rakastamme Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistämme niin kuin itseämme, olemme valmiita, kun se aika on.

Googlehaku "Jeesuksen toinen tuleminen" tuottaa villiä keskustelua. Mitä sinä kävisit sinne kirjoittamassa?

Kirjoittaisin, että "lopettakaa se ihmisten pelottelu! Jeesus itse sanoi, että "Sitä päivää ja hetkeä ei tiedä kukaan, eivät taivaan enkelit eikä edes Poika, sen tietää vain Isä." (Matt. 24) Kaikki arvuuttelu ja jossittelu on turhaa. Jos tarkkoja ollaan, niin ne "loppun ajathan" alkoivat jo Jeesuksen ylösnousemuksesta.

Millaiseksi olet mielessäsi kuvitellut Jeesuksen toisen tuleminen? Onko se enemmän henki-

nen kuin konkreettinen tapahtuma?

Yksi lempiraamatunkohdistani on *Ilmestyskirjan* 21 luvussa. "Katso, Jumalan asuinsija ihmisten keskellä! Hän asuu heidän luonaan, ja heistä tulee hänen kansansa. Jumala itse on heidän luonaan, ja hän pyyhkii heidän silmistään joka ainoan kyynele. Kuolemaa ei enää ole, ei murhetta, valitusta eikä vai-vaa, sillä kaikki entinen on kadonnut." Toivoisin sen olevan jotain tuollaista. Se on minulle hyvinkin konkreettinen tapahtuma.

Jeesuksen ilmestymistä on kärsivällisesti kilvoitellen odotettu jo parituhatta vuotta. Odottavan aika on pitkä, vai mitä?

Tekisi mieli kysyä, että mihinkäs tässä on kiire – valmiissa maailmassa? Kyllä se päivä sieltä aikanaan koittaa. Eletään vaan rauhassa päivä kerrallaan. Elämä on Jumalan lahja ja eletäväksi tarkoitettu. Kyllä Hän sitten tietää, milloin on oikea aika.

Miten Jeesuksen toista tulemistä käsitellään evankeliumeissa? Aikataulua ei löydy – vaikka sitä

Toinen adventtisunnuntai
Pastori Johanna Salminen vastaa Hengissä-palstan kysymyksiin, jotka liittyvät toisen adventtisunnuntain evankeliumitekstiin.

moni sieltä haluaisikin etsiä. Meitä vain kehoitetaan olemaan valmiina. Matteuksen evankeliumissa Jeesus sanoo: "Valvokaa siis, sillä te ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee." Kristityn perusasenteeseen kuuluu Kristuksen ikävöiminen. Nyt adventtiaikana – joka on myös paaston aikaa – meidän tulisi tämä muistaa. Olennaista ei ole se, tuleeko Jeesus tänään, sadan tai miljoonan vuoden päästä. Varmaa on se, että jonain päivänä se tapahtuu. Siihen asti me ruokoilemme: "Tule Herra Jeesus."

Vietnamilainen lahu-kansaan kuuluva äiti rauhoittelee vastasyntyntä vauvaansa. Koulutettu kyläkättilö oli äidin tukena ja turvana synnytyksessä, joten vauva sai parhaan mahdollisen alun elämälleen. Suomen Lähetysseura tukee kyläkättilöiden koulutusta Vietnamsissa.

Koulutetut kyläkättilöt auttavat lapsia turvallisesti maailmaan

Vietnamilainen Vangsame (27 v) toimii kylässään vapaaehtoisena kättilönä. Koulutuksen ansiosta hänestä on tullut taitavampi työssään. Kauneimmat joululaulut auttavat kehitysmaiden äitejä.

SUOMEN LÄHETYSSEURA
teksti ja kuvat

Pohjois-Vietnamsissa sijaitseva vuoristoinen Lai Chau tunnetaan etnisistä vähemmistöistään. Vietnamin köyhintä maakuntaa asuttaa muun muassa värikkäisiin perinnevaatteisiin pukeutuva lahu-kansa, johon kyläkättilönä toimiva **Vangsamekin** kuuluu.

Valtaväestön keskuudessa kotisyntytykset ovat harvinaisia, mutta lahu-naiset synnyttävät kotona, sillä klinikat ovat kaukana eikä äidinkielisiä terveyspalveluita ole tarjolla. Lapsikuolleisuus alueella on yli 30 lasta 1000 kohden. Lähetysseura tukee lahu-yhteisöjen perinteisten kyläkättilöiden koulutusta, jotta lapset saataisiin turvallisesti maailmaan äidin terveyttä unohtamatta.

Kyläkättilöt kokoontuvat kuukausittain yhteen kartuttamaan tietoa lisääntymisestä. Osa kättilöis-

tä taivaltaa vuoristopoluilla pitkiä matkoja tapaamisiin. Mahdollisuus saada ohjausta synnytyksen tukemisessa on ainutlaatuinen. Jokainen osallistuja saa harjoitella synnytyslannetta ammattilaisen ohjauksessa Thaimaasta hankitun synnytysnuken avulla.

Ensimmäisen koulutuksen yhteydessä kättilöt saavat synnytyspaketin, joka sisältää muun muassa kuvallisen ohjelehtisen kättilölle, kumi-hansikkaita, pesuaineita, otsalampun ja suojavaatteet.

Suomen Lähetysseuran joulukeräys tukee tänä vuonna kehitysmaiden äitejä. Koulutusta saanut äiti huolehtii lapsensakin kouluun. Äiti, jolla on mahdollisuus tulonhankintaan ja valtaa perheensä talouteen, ei lähetä lastaan töihin tai naita tätä alaikäisenä. Äiti, joka selviää synnytyksestä ja välttää hiv-tartunnan, on lastensa turvana näiden varttuessa. Naisten kouluttaminen ja työnte-

ko edistävät perheiden hyvinvointia ja lisäävät vaurautta. Tasa-arvo vähentää lapsi- ja äitikuolleisuutta, ehkäisee aidsia ja tukee ympäristön kestävästä kehityksestä. Naisten hyvinvoinnin ja tasa-arvon edistäminen on yksi Lähetysseuran työn kattavista teemoista niin kirkollisissa kuin kehitysyhteistyössä.

Keräykseen voi osallistua muun muassa Kauneimmat joululaulut-tilaisuuksissa.

Presidentti Tarja Halonen on Kauneimpien Joululaulujen suojelija.

– Kehitysmaiden naiset ovat kahdenkertaisen ikeen alla. He asuvat kehitysmaassa ja tekevät erittäin paljon työtä. Kehitysmaissa jopa seitsemänkymmentä prosenttia ruoan tuotannosta on naisten aikaansaamaa. Sen lisäksi, että he ovat äitejä, he ovat koko yhteisön huolehtijoita ja heidän asemansa parantaminen on ehdottoman tärkeää, Tarja Halonen sanoo.

Kyläkättilö Vangsame osallistuu koulutuspäiviin, joissa annetaan tietoa hygieniasta ja vastasyntyneen käsittelystä sekä riskisyntytyksistä.

Kolumni

Ymmärrettävää kieltä

Menen hetken mielijohteesta kirkkoon. Ovi kahvoineen kertoo pitkästä historiasta. Vanha rakennus puhuttelee estetiikallaan. Niin kuin olisin astunut sivummalle kiireestä ja touhotuksesta, jonkin toisen tunnelman alueelle.

Tilaisuus alkaa. Kuuntelen puhetta hämmentyneenä. Kai-van vihkon repustani, ja teen muistiinpanoja. Johdatus, syyllisyys, sovitus, pelastus, uhri, Jeesus, kolminaisuus, vanhurskaus, synty, herätys, liturgia, sakramentti, oikea oppi. Erikoista kieltä. Kuitenkin puhujat näyttävät innostuneilta, ja osa kuulijoista elää mukana.

Seuraavat viikot kuluvat tietokoneen ääressä, kun selvitan termien taustoja. Niiden takaa paljastuu valtava määrä kulttuurihistoriaa. Aihe imaisee minut mukaansa. Laina-nan kirjastosta pinoittain kirjoja, ja koitan saada selville, mistä kaikesta on kysymys. Hakeudun avoimeen yliopis-toon ja luen historian, kielitieteen ja teologian kursseja.

Muutaman vuoden kuluttua kuva alkaa hahmottua. Kir-kossa käytetyt sanat muodostavat antiikin maailmanku-vaa, lähi-idän uskonnonhistoriaa ja keskiaikaista tapa-kulttuuria vasten peilattuna johdonmukaisia kokonai-suuksia. Löytyy valtapeliä ja politiikkaa, mutta myös aut-tamista, etsimistä ja tinkimätöntä rehellisyyttä.

Jatkan opiskeluani. Luen sosiologiaa, psykologiaa ja filo-sofiaa. Käyn niin usein kirkossa, että jotkut siellä alkavat jo tuntea minut. Keskustelen innokkaiden, etäänntyneiden, hämmentyneiden ja uteliaiden kanssa. Kuljeskelen met-sissä ja rannoilla, mietiskelen ja rukoulen.

Suuri oivallus on se, kun huomaan, että sanojen pohjalla on aito kokemus. Liikkeelle on lähdetty tavallisista elämän palasista. Läppäriini ruudulle kertyy tuttuja käsitteitä. Luottamus, väsymys, yksinäisyys, sairaus, tasa-arvo, hyvä elämä, huoli tulevasta, turvallisuus, kelpaaminen, kestävä elämäntapa, ihmisarvo, eettisyys. Niistä siellä kirkossakin puhuttiin.

Aikoinaan uskonnolliset sanat saivat alkunsa, kun koke-musta yritettiin sanoittaa ymmärrettävällä kielellä. Siinä työssä vanhaa perinnettä tulkittiin surutta uudelleen. Sik-si kristinuskoa ei edelleenkään tarvitse varoen säilöä. Tuu-letetaan ja katsotaan, mitä uutta syntyy. Jos vaikka ym-märrettävää kieltä.

Kimmo Nieminen
oppilaitospappi

Tänään rukoulen

Tule jo, talvi

On tietysti vähän tyhmää toivoa lunta, kun maailmassa on oikeita-kin ongelmia. Maailmassa sodi-taan ja ihmiset näkevät nälkää.

Olisi se kuitenkin mukavaa, jos talvi jo viimein tulisi.

mies, 48

Gloria Lapitan käy säännöllisesti katolisessa Pyhän Olavin kirkossa. Adventtikiyntelikkö virittää joulun odotukseen. Joulun on Filippiinien lisäksi myös luterilaisia ja natiivisuomalaisia.

GLORIAN JA PAAVI

Iloa ja yhteisöllisyyttä, niitä Filippiineiltä kotoisin oleva katolinen Gloria toivoisi lisää luterilaisen Suomen joululta. Suomessa hän on asunut parikymmentä vuotta. Ensimmäinen Suomi-joulu yllätti hiljaisuudellaan.

JANNE KÖNÖNEN teksti
PETRI KANANEN kuvat

Joulu on ilon juhla, kirjoittaa katolisen maailman ex-päämies **Benedictus XVI** tuoreessa kirjassaan *Syntyi neitsyt Mariasta*. Jyväskyläläinen katolinen **Gloria Lapitan** vakuuttaa samaa. Molemmilla on luterilaisille, usein vakavuuteen ja synkkyteen taipuvaisille suomalaisille, kerrottavanaan oikea ilosanoma. Joulu on pohjimmiltaan muuta kuin tuuppiivat ihmismassat jouluostoksilla, pakonomaiset kinkut, rosollit ja kodin puunaa-misvelvoitteet.

Jos yli 20 vuotta Suomessa asunut Lapitan saisi päättää, hän ei silti muuttaisi suomalaisesta joulusta mitään. Jokaisen maan omia perinteitä on kunnioitettava.

Lapitan muistelee ensimmäisen suomalaisen joulunsa kulttuuri-shokkia hymyssä suin.

– Ensimmäinen meidän perheemme joulu täällä oli hiljainen

juhla. En odottanut näkeväni lunta. Menimme perheen kanssa Jyväskylän katoliseen Pyhän Olavin kirkkoon messuun ja sen jälkeen aterioimme keskiyöllä, koetimme pitää yllä filippiiniläisiä perinteitä.

Jouluyön perinteisiin kuului ja kuuluu yhä luonnollisesti myös paaavin joulutervehdyksen katseleminen televisiosta.

” Glorian joulu on perhe- ja ystäväkeskeinen.

Gloria myöntää kuitenkin kaipaavansa yhä synnyinmaansa joulua.

Yhdessä perheen kanssa syöminen, laulaminen, lahjojen vaihto, nauru ja ilo Kristuksen syntymästä ovat asioita, jotka Filippiineillä ovat läsnä kaikkialla.

– Laulaminen yhdistää kaksi maata. Meillä on kauneimmat

joululaulut, Tyynenmeren kulttuurissa laulaminen kuuluu tapoihin melkein missä vaan.

– Lapset kiertävät laulamassa talosta taloon, joko saadakseen rahaa tai muuten vaan ilahduttaakseen muita. Erilaiset lauluryhmät, opiskelijat ja papit järjestävät laulutilaisuuksia kodeissa ja kauppoissa kerätäkseen varoja vähävaraisten auttamiseen, yliopistoille tai seurakunnille, listaa Lapitan.

Luterilaisuuden ja katolisuuden yleisiksi eroiksi hän näkee erilaisen sitoutumisen avioliittoon.

Myös vanhempien rooli perheissä vaikuttaa olevan Filippiineillä suurempi. Kaikki näkevät vaivaa sen eteen, että ihmissuhteet toimisivat. Vanhempien ja lasten hyviä suhteita vaalitaan ja niistä kannetaan suurta huolta.

Samaa välittämisen kulttuuria Lapitan on halunnut tuoda lisää Suomeenkin. Hänen joulunsa on erittäin perhe- ja ystäväkeskeinen.

neiltä muuttaneelle Gloria Lapitanille juhla, jota vietetään suvun ja ystävien kesken. Juhlivaan porukkaan kuuluu

N JOULU

Lapitan
kymmentä

– Järjestämme Filippiineiltä tulleiden ja muiden kesken joulujuhlan. Ystävät ja suku kerääntyvät yhteen, osa luterilaisia ja natiivisuomalaisia. Laulamme karaokea, jutustelemme, tanssimme ja pelaamme kaikenikäisille sopivia pelejä.

Kristillisuus kuuluu ilonpidon ohella kiinteästi joulujuhlaan.

– Pidän tärkeänä kaikkia katolisen kirkon seitsemää sakramenttia ja ylipäänsä uskoa, suhdetta Jumalaan. Samoin yhteisöllisyyttä sekä vanhempien ihmisten kunnioittamista ja tukemista.

Jos Gloria Lapitan saisi toteuttaa yhden toivomansa joululahjan, se olisi kristittyjen keskinäinen yhteys ja sitä kautta esimerkki muulle maailmalle uskosta, toivosta ja rakkaudesta. Omaan kutsumustaan hän toteuttaa projektitehtävissä Jyväskylän monikulttuurikeskus Gloriassa. Joulunai-kaan ja ympäri vuoden.

■ JANNE KÖNÖNEN teksti

Kristilliset juhlapyhät mielletään Suomessa enemmän hartaaksi kuin iloisiksi tapahtumiksi.

Mikäli paavin virasta muutama vuosi sitten eläkkeelle jäänyttä **Josef Ratzingeria, Benedictus XVI:a**, on uskomisen, joulussa olisi kuitenkin kaikki syy taistella kaamosajan masennusta vastaan.

Jouluevankeliumissa kun enkelit ilmoittavat paimenille, eivät surusanomaa, vaan iloisen uutisen Jumalan pojan tulosta maan päälle.

Johonkin nyky-Suomen Kainuuseen ja Koillismaahan vertautuvassa paikassa, tuolloisen Rooman valtakunnan reuna-alueella, pienessä Betlehemin syrjäkylässä syntyi juutalaisten hartaasti odot-

tama Messias, josta ei kuitenkaan tullut heidän ennako-oletustensa mukaista kuningasta.

Ratzinger kuvaa monisanaisesti, millaisen kuninkuuden joulun poika toi maailmalle. Jeesuksen julistama valtakunta kun on tyystin toisenlainen kuin kuninkaiden, presidenttien, eduskuntien ja valtuustojen valtakunta.

” Kristillisuus ja ilo mahtuvat jouluun.

– Keisari **Augustus** taisteli *Pax Romanan*, Rooman rauhan, Välimeren alueelle 250 vuoden ajaksi. *Pax Christi*, Kristuksen rauha, ei

Joulu on pohjimmiltaan muuta kuin tuuppivat ihmiset jouluostoksilla, kinkut ja kodin puunaamisvelvoitteet.

Jouluna Jumala syntyi, pyhä Poika pakkasella, sanoo kansanruno. Ilo ja kristillisuus mahtuvat samaan jouluun.

Uusperheen matka haaveista helpotukseen

Uusperheen alkutaival saattaa näyttää ruusuiselta, ja ymmärtämisen tahtoa tuntuu piisaavaan. Edessä on kuitenkin monta mutkaa, kun kahden eri perheen kulttuurit muotoutuvat yhteisiksi toimintatavoiksi. Uusperheen kehitystä, rooleja ja vuorovaikutusta pohditaan uusperheen vanhempien pienryhmässä. Se alkaa Jyskän seurakuntakodilla tammikuun puolessa välissä. Ryhmän vetäjät ovat diakoni **Tero Reingoldt** ja uusperheneuvoja, diakoni **Jaana Ristonmaa**. Ryhmään voi ilmoittautua 12.1.2 mennessä Jaana Ristonmaalle 050 307 6734.

Työaamu alkaa jouluisella kirkkohetkellä

Korpilahden alue seurakunta järjestää kirkkohetken työyhteisöille keskiviikkona 17.12. Tunnin mittainen kirkkohetki alkaa kello kahdeksalta. Kaupunginkirkon perinteinen työhön menevien joulukirkko on pykälän verran lähempänä joulua eli maanantaina 22.12. Noin puolen tunnin mittainen tuokio alkaa kello kahdeksalta.

Lankakeräys ratkaisee säilytysongelmasi

Pyöriikö nurkissasi harkitsematta hankittuja lankoja? Vai haluatko ostaa jotain uutta, nättiä ja värikkästä – ja lahjoittaa sen eteenpäin? KolmeKuutoset, Hope ry ja Martat keräävät lankoja, joista Martat neulovat lapasia Keski-Suomen vähävaraisille lapsille. Lankakeräys alkaa Kuokkalan kirkossa Seikkailu jouluyössä -laulunäytelmän yhteydessä maanantaina 15.12. klo 18.30.

Matkakuvat taipuivat näyttelyksi

Jyväskylän seurakunta teki seurakuntamatkan Botswanaan syyskuussa 2014. Galleristi **Ella Hirsiaho** on koonnut matkalla otetuista kuvista, kummilasten piirustuksista ja matkamuistoista näyttelyn, joka on nähtävillä Kehystämö Galleria Patinassa. Näyttely tutustuttaa Suomen Lähetysseuran tekemään kummilapsityöhön. Jyväskylän seurakunnan nimikkolähetti **Marja Alastalo** työskentelee kummilapsityön koordinaattorina Francistownin luterilaisen seurakunnan työyhteydessä. Näyttely on maksuton, valokuvat ja piirustukset ovat myynnissä Francistownin kummilapsityön hyväksi.

Näyttelyn on nähtävillä 5.12.2014–7.1.2015 Näyttelyä ovat tukeneet Kehystämö Galleria Patina, Kehystehdas Oy Werner Ab, Jyväskylän seurakunta, Suomen Lähetysseura ja Villen kuva.

▶ Benedictus XVI: Syntyi neitsyt Mariasta – Jeesuksen lapsuus kertomukset (Perussanoma 2014).

Kenttärovasti Sauli Keskinen on huomannut, että tiukan paikan tullen sotilasyhteisö osaa pitää huolta jäsenistään. Kaveria ei jätetä muutoksenkaan keskellä.

Sotilaspappi työskentelee muutosten keskellä

Kenttärovasti Sauli Keskinen on työskennellyt sotilaspappina yli 20 vuotta. Uransa aikana hän on ehtinyt työskennellä Tikkakosken lisäksi myös sekä Jämsän Hallissa että Kauhavalla.

HEIKKI IMPIÖ teksti
SAMI SAARENPÄÄ kuva

Ilmavoimien esikunnassa työskentelevä **Sauli Keskinen** kokee olensa ennen kaikkea työpaikkapappi, sillä hänen seurakuntansa koostuu suurimmaksi osaksi kantahenkilökunnasta.

Suuret muutokset Ilmavoimissa ovat koskettaneet niin yksittäisiä työntekijöitä kuin myös heidän perheitään.

– Muutos on aina muutos, ja sotilaspapin yksi tärkeimmistä tehtävistä on olla joukkojensa keskeinen, Sauli Keskinen summaa.

Kun tieto Ilmavoimia koskevasta muutoksesta tuli, se oli Keskinen mukaan shokki työyhteisölle. Moni mietti, tarkoittiko se irtisanomista ja työpaikan menettämistä, vai mahdollista muuttoa uudelle paikkakunnalle vastaaviin tehtäviin? Näiden kysymysten ja tuntemusten kuuleminen on ollut osa sotilaspapin ja koko työyhteisön prosessia.

Matkan varrella Sauli Keskinen ja hänen kollegansa ovat keskustelleet sekä esimiesten että muun henkilöstön kanssa. Lisäksi on järjestetty lukuisia muutokseen liittyviä koulutuspäiviä, ja työ jatkuu edelleen.

Vuoden vaihteessa eletään uudistuksen viimeistä vaihetta. Kauhavan Lentosotakoulu jää historiaan, ja väkeä ja kalustoa saapuu Tikkakoskelle. Väkimäärä Tikkakoskella on lisääntynyt ja nyt on huutava pula asunnoista.

Osa Kauhavalta tulevista on rakentanut tai rakennuttanut kotiaan uudelle paikkakunnalle, ja Jämsän Hallin suunnasta on jo aiemmin tullut paljon niin sanottuja reppumiehiä. Reppumiehet ovat

viikot töissä Tikkakoskella ja viikonloput kotiseudullaan perheen parissa. Luonnollisesti tällä on vaikutusta myös perhe-elämään, eikä kaikki aina suju kuten on ajateltu.

– Erojakin on tullut. Vaikka eron syyt eivät suoranaisesti liittyisi uuteen tilanteeseen, tämä vaihe on voinut olla jollekin se viimeinen olki, joka katkaisee kamelin selän, Keskinen on kuullut miesten kertovan.

Yhtymäkohtia tilanteelle voisi löytää myös historiasta. Kun joukkokotiuttamiset rintamalta syksyllä 1944 alkoivat, monissa kodeissa kohdattiin karu arki. Avioerojen määrä kasvoi rajusti. Kirkon perheneuvonta sai sotien jälkeen alkunsa asevelipappien toiminnasta, kun he halusivat auttaa avioeroa pohtivia pariskuntia.

Kenttärovasti Sauli Keskinen kertoo, että reppumiehillä on keran viikossa oma saunavuoro upseerikerholla. Siellä vaihdetaan avoimesti ajatuksia ja mietitään mitä vapaa-ajalla voitaisiin tehdä. Jokainen voi kuvitella, millaista on asua viikot huoneessa, jonka kalustukseen kuuluvat lampun lisäksi pöytä, sänky ja piironki. Kaikesta huolimatta reppumiesyhteisö on osoittautunut itseään hoitavaksi yhteisöksi.

– Tuntuu siltä, että he pitävät kaverista huolta, kaveria ei jätetä, Keskinen toteaa.

Sotilaspapin tehtäviin kuuluu huolehtia joukon henkisistä ja hengellisistä tarpeista. Monelle papin puoleen kääntyminen onkin täällä luontevampaa kuin siviilissä. Tämä näkyy myös myöhemmin, kun mietitään sopivaa pappia vihkimään, kastamaan tai siunaamaan. Melko usein tämä pappi on tuttu sotilaspappi.

Sotilaspastori Tommi Wihinen kävisi itsekin esimerkiksi Puolustusvoimien muutoksista. Hän on toiminut sotilaspappina Keuruun Pioneerirykmentissä, joka lakkautetaan vuoden vaihteessa. Uusi sijoituspaikka löytyi Karjalan Lentostosta, asemapaikkana Kuopion kupeessa sijaitseva Rissala.

Työ vie uudestaan ja uudestaan oman mukavuusalueen ulkopuolelle. Varusmiehet odottavat sotilaspapin kulkevan joukko-osaston mukana ja hoitavan tehtävänsä kenttäolosuhteissa.

– Kristityn vaellus ei ole mitään paraatimarssia, vaan pikemminkin täyspakkusmarssia, Wihinen toteaa.

Joskus kun polkee maastopyörällä pitkin pimeitä metsiä kylmässä talviyössä, Wihisellä tulee mieleen kysymys: voisiko sitä olla josain muualla. Mutta kun samalla reissulla juttelee poikien kanssa tai jakaa kenttäehtoollista, tulee varmuus siitä, että tämä tehtävä on

juuri se mihin hänet on kutsuttu.

Tommi Wihinen on huomannut, että varusmiespalveluksella on vaikutusta koko elämän kenttään. Yksityisyyden puute, ryhmytymisongelmat, stressi ja mahdolliset univaikeudet, raha-asiat ja vaikkapa seurustelu - listaa voisi jatkaa lähes loputtomiin.

Sotilaspappi, kuraattori ja terveydenhuollon henkilökunta tekevät yhteistyötä juuri näissä kysymyksissä ja ratkovat syntyneitä ongelmatilanteita. Varuskunnassa fyysiset ja henkiset ongelmat kulkevat usein käsi kädessä, eivätkä hengelliset ja eettiset kysymyksetkään ole harvinaisia. Varusmiehellä on varaa valita, miltä suunnalta apua hakee, ja apu on lähellä. Myös rippisalaisuus voi helpottaa varusmiestä tulemaan papin juttusille, vaikeissakin kysymyksissä.

 Katso itsenäisyyspäivän tapahtumat sivulta 10.

A+B+C = D

HEIKKI IMPIÖ teksti

Puolustusvoimissa ovat viime vuosina puhaltaneet muutoksen tuulet. Puolustusvoimauudistus on muokannut myös Ilmavoimien rakennetta merkittävästi. Vuoden vaihteessa toteutuu uudistuksen viimeinen vaihe, Lentosotakoulu lakkautetaan ja sen antama koulutus siirtyy Kauhavalta Tikkakoskelle. Ilmavoimien teknillisen koulun antama koulutus siirrettiin Jämsän Hallista Tikkakoskelle vuosi sitten.

Muutoksen yhteydessä Luonetjärven varuskunnan nimi muuttuu

Jyväskylän varuskunnaksi.

Ilmasotakoulun lisäksi Jyväskylän varuskuntaan kuuluvat muun muassa Ilmavoimien esikunta sekä Puolustusvoimien Logistiikkalaitoksen ja Johtamisjärjestelmäkeskuksen alueelle sijoitetut osat. Jyväskylän varuskunnassa puolustusvoimien toimipisteissä työskentelee yhteensä lähes 1500 henkilöä.

Uudistuneessa Ilmasotakoulussa työskentelee vuoden vaihteen jälkeen 450 henkilöä. Uusia työntekijöitä on 250. Koulutettavien varusmiesten määrä nousee 400 henkilöstä noin 650 henkilöön.

Tapakristityn asialla

Mainostoimisto Sherpan toimitusjohtaja Pauli Waroma tutustui kirkon työhön kahden seurakuntavaalikampanjan kautta. Varsinkin lapsi- ja nuorisotyö tekivät häneen vaikutuksen.

KAARINA HEISKANEN teksti
ANNA SALMISALO kuva

Sherpa. Sellaisen kirkko sai, kun kilpailutti seurakuntavaalimainonnan kahdeksan vuotta sitten. Sherpa on sekä helsinkiläinen mainostoimisto että nepalilainen vuoristo-opas.

Mainostoimiston toimitusjohtaja **Pauli Waroma** huomasi, että hänen firmansa henkilökunnasta vain yksi oli äänestänyt seurakuntavaaleissa. Siitä havainnosta ja 16-vuotiaiden äänioikeudesta syntyivät sloganit ”Ensimmäinen kerta” ja ”Pistä tikku ristiin”. Tavoitteena oli lisätä osallistumista ja vaikuttamista.

Pauli Waroma toivoo, että kirkko lähtisi rohkeammin tuntemattomaan maastoon. Vastaavasti hän itse ja hänen firmansa henkilökunta tutustui organisaatioon, josta eivät tieneet juuri mitään.

– Kirkko ja sen työ vaikutti tärkeältä, mutta kellään meistä ei ollut juurikaan tietoa siitä. Aloin tutustua kirkkoon ja sen rakenteisiin.

Myös äsken käydyt seurakuntavaalit käytiin Sherpan kehittämän sloganin siivin: ”Usko hyvän tekemiseen”. Sherpa on myös yhden Yhteisvastuukampanjan takana ja tekee tällä hetkellä töitä Kirkon Ulkomaanavulle.

Kirkko ja mainonta eivät monen mielestä sovi yhteen. Waroman mielestä kirkon pitää kuitenkin kertoa, kuuluvasti ja julkisesti, siitä, mitä kirkossa tehdään hyvin. Hän huomauttaa, että kirkko kilpailee ihmisten ajankäytöstä. Niiden tapakristittyjen ajankäytöstä, joiden side kirkkoon on ohut ja tuntemus vähäistä.

– Elämä on kiireistä. Ihmisten mielessä ovat arkiset kauppa-asiat, työkiireet... Kirkon pitää muis-

tuttaa kuuluvasti niistä asioista, joita se pitää tärkeinä.

Waroma ei selvästikään pidä sanayhdistelmästä ”kirkon tuotteistaminen”. Hänen mukaansa kirkon osaaminen on ihmisten kohtaamisissa.

– Kohtaamisen paikkoja voisi miettiä uudelleen – millaiset tapaamiset kiinnostavat laajempaa yleisöä. Jos messussa on 15 ihmistä ja vapaaehtoisten järjestämällä brunssilla 50, niin huomataan, että myös perinteistä poikkeaville kohtaamisille on paikkansa.

Brunsseja on toteutettu helsinkiläisessä Alppilan kirkossa; ruoan laitosta vastaavat ammattikokit, jotka ovat tuoneet vapaaehtoispanoksensa peliin. Brunssien tuotto menee hyväntekeväisyyteen.

– Siinä on yhdistetty syöminen ja kirkko ja löydetty asiat, joilla on yhteinen teologinen tausta: yhteinen ateria.

Toinen hyvä esimerkki on jo klassikko eli Kauneimmat joululaulut.

– Uusia juttuja pitää rakentaa sen varaan, josta ihmiset jo tykkäävät ja jota he jo tekevät. Kannattaa yhdistää tuttuja asioita uudella tavalla. Jos kokeilu ei onnistu, niin ei kokeilla sitä enää vaan tehdään taas jotain uutta.

Waroma myöntää, että hänen vinkkelinsä kirkon kohtaamisiin on helsinkiläinen, Alppilan brunsseista lähtien. Seurakunnilla on oma yhteiskunnallinen asemansa eri paikkakunnilla. Esimerkiksi taloustaantumisen aikaan kirkon tulee viestiä heistä, joilla menee huonosti, vaikkapa uupuneiden yksinhuoltajaäitien tilanteesta.

Seurakunnissa pitää kuunnella ihmisiä ja miettiä tekemisiä vielä vähän enemmän.

– Kaikissa seurakunnissa on kehitetty uusia hyviä käytäntöjä ja toimintamuotoja. Seurakunnat voisi-

Kirkon pitää muistuttaa kuuluvasti niistä asioista, joita se pitää tärkeinä, sanoo mainostoimisto Sherpan toimitusjohtaja Pauli Waroma. Kirkon tekemä työ koskettaa monia ihmisiä.

vat perustaa ideapankin, jossa jaetaan tietoa onnistuneista kokeiluista, Waroma ehdottaa.

Waromasta on sääli, että ihmiset eroavat kirkosta tunnekuohussa muutaman kommentin ja mielipiteen takia, kuten **Päivi Räsäsen** homolausuntojen.

– Ihmisten pitäisi ajatella, että kirkko toimii ja tekee työtä laajojen joukkojen keskellä. Jos esimerkiksi kirkon diakonia ei auttaisi syrjään joutuneita, niin kuka auttaisi?

Kun Waroma lähti tekemään kirkon kampanjoita, hänellä oli jo valmiiksi myönteinen ennako- asenne. Kirkkohäät, kahden lapsen kerhot ja muskarit, isoäidin luona sairaalassa käyneet seurakunnan vapaaehtoiset. Siinä liuta brändinrakennustekijöitä.

Jossain vaiheessa Waroma huomasi liikkuvansa kaveripiirissä, jossa käytiin syvällisiä keskusteluja ihmisarvosta, ihmisoikeuksista, ihmisten auttamisesta.

– Siinä porukassa kaikki muut olivat pappeja paitsi minä. Eivätkä he puhuneet koko aikaa Jeesuksesta tai *Raamatusta* vaan yhteiskunnasta.

Viime keväänä Waroma tilasi teologisen tiedekunnan pääsykoe-kirjat. Kiireet estivät osallistumasta valintakokeeseen, mutta ajatus jäi silti kytemään.

– Aloin miettiä, että laventaako teologian opiskelu maailmankuvaa.

Elämästä

Changemaker-aktiivi tykkää järjestötyöstä

SIRPA KOIVISTO teksti ja kuva

Olen Ronja Kempainen, 21 vuotta. Opiskelen valtio-oppia ensimmäistä vuotta Jyväskylän yliopistossa. Opiskelupaikan saaminen oli hieno juttu. Hain ensin pari kertaa oikeustieteelliseen tiedekuntaan, mutta kun en päässyt sisään, hain opiskelupaikkaa Jyväskylästä. Molempia polkuja pitkin pääsee joka tapauksessa haaveammattiini. Minua kiinnostaisi kovasti kansainvälinen ura, esimerkiksi suurlähettiläänä.

Opiskelu on sujunut rennosti. Syksyn aikana on ollut paljon kaiken-

laisia tapahtumia ja lisäksi järjestötyö on vienyt oman aikansa. Olen mukana Vihreiden nuorten ja opiskelijoiden liiton Vinonuoris- ja ensi vuonna kuulun toivottavasti myös ainejärjestömme Puolue ry:n hallitukseen. Olen kiinnostunut politiikasta laajemminkin, joten liityin syksyllä Vihreisiin.

Kiinnostukseni yhteiskunnallisiin asioihin on osin kodin peruja. Isäni on ollut Yle-uutisten päätoimittaja ja joka ilta puoli yhdeksältä kanavaksi käännettiin ykkönen. Ehkä vieläkin enemmän minuun on vaikuttanut osallistuminen Changemaker-järjestön toimin-

taan. Changemaker on Kirkon Ulkomaanavun yhteydessä toimiva nuorten ja nuorten aikuisten vaikuttamisverkosto. Liityin mukaan 15-vuotiaana. Koin yhtäkkisen oivalluksen, että maailma onkin aika epäoikeudenmukainen paikka ja halusin tehdä asialle jotakin.

Changemaker täytti juuri kymmenen vuotta. Järjestön kautta pyrimme vaikuttamaan epäoikeudenmukaisiin rakenteisiin niin kotimaassa kuin kansainvälisesti. Tänä vuonna teemana ovat olleet veroparatiisit.

Järjestötyö on hauskaa ja sitä kautta voi konkreettisesti vaikut-

taa asioihin. Opiskelun ja järjestötyön lisäksi laulan Tulus-kuorossa. Se on mukavaa vastapainoa kaikelle muulle. Teen myös jonkin verran töitä opintojen ohessa. Pelkän opintotuen varassa ei oikein tule toimeen.

Odotan joulua jo kovasti. Minulla on kuukauden joululoma, jonka vietän poikaystäväni kanssa Kirkkonummella. Nautin jo etukäteen siitä, että joululoma on pitkä. Keväästä on tulossa kiireinen, sillä menemme poikaystäväni kanssa alkukesästä naimisiin. Sadan hengen häävalmisteluissa riittää puuhaa.

Ronja Kempainen

Valtio-oppia opiskeleva Ronja Kempainen haluaa vaikuttaa yhteiskunnalliseen epäoikeudenmukaisuuteen järjestötoiminnan kautta.